

A d a m W a ž y k

»Danes naše nebo ni prazno.«

(Iz političnega govora)

3

Zjutraj sem slišal raketna letala,
draga sicer, a kaj, ko je treba...
Kadar nam ni do besed o tej zemlji,
pravimo: naše nebo ni nič več prazno.

Tukaj ljudje so oblečeni revno,
ženske pri nas kar naenkrat so stare...
Kadar nam ni do besed o tej zemlji,
pravimo: naše nebo ni več prazno.

Za oceanom v oblakih se kuha
apokalipsa, popotnik pokleka...
Kadar nam ni do besed o tej zemlji,
pravi klečeči: v nebesih ni prazno.

Legija fantov tu spušča golobe,
sinjo si ruto dekle zavezuje...
Kadar nam ni do besed o tej zemlji,
pravimo: naše nebo ni več prazno.

10

Po ulici s svežim ometom in novimi bloki
se dviga apneni prah, po nebu hiti oblak.
Na cesti pod valjarji grušč se drobi in useda,
kostanji, nedavno vsajeni, zeleni šumijo v mrak.
Pod njimi podé se otroci, veliki in manjši
in s še nepodrtih odrov vlačijo v kuhinjo les.

Stopnice bučijo od ženskih imen, pojočih in ljubkih,
in kurbice petnajstletne po deskah se spuščajo v klet.
Apnen se zdi njihov nasmeh, telesa diše jim po apnu,
v sosesčini radio tiho privablja v deveta nebesa na ples;
z nočjo se gredo huligani spet huligane.
Kako je v mladosti težkó zaspati ob vetru v kostanjih...

Odplavajte v mrak, disonance! Želel sem si dobrih novic
in rad bi (samo ne o tej!) govoril o cesti mladosti!
Mar nimam daru, da bi videl, ali daru za udobno slepoto?
Ostal je le kratek zapis, ti verzi o novi bridkosti.

SNEŽINKA

Mieczysław Jastrun

Snežinka je zvezda snežena,
a zvezda snežena je iskra zime.

V tej zvezdi sneženi uzrl sem
svetlobo otroške sobe,
goloba, pismo, košček sladkorja
in deklico, ki me ni nikdar ljubila.
Zagledal sem kraje, koder sem blodil,
pa vrbe in metež in tisti večer,
ko so v samoti premrlega
našli me tuji ljudje
in znova mi dali življenje
s skodelico vročega mleka,
čeprav sem v življenje nerad se povrnil,
saj sem umrl od ljubezni...

Snežinka je zvezda snežena,
a zvezda snežena je iskra zime.

O, zvezda, ki hitro tališ se na moji dlani.
O, iskra, ki ugašaš hitreje kot moje srce.

ZMAGA RESNICE

Mieczysław Jastrun

Tiha je zmaga resnice,
tiha tako,
da je slišati
zemljo, ki diha.